

FOTKA MESECA ▼

► »Več luči!« To so bile njegove zadnje besede.

► BESEDA MESECA

IDEJA.

»Ideja je prožna in zelo nalezljiva. Ko se ugnezdijo v naših možganih, jo je skoraj nemogoče izkoreniniti ali uničiti. In ideja, ki je v celoti oblikovana, v celoti razumljena - ta ostane tam za vedno.«¹ Ob začetku študijskega leta želiva nove, pa tudi starejše kolegice in kolege opozoriti na nekaj idej - ali pa predrzno katero celo »zasejati« v njihove možgane. Študij na *Filozofski fakulteti* naj bi sledil številnim idejam, recimo ideji znanstvene odličnosti ali pa ideji kritične presoje družbe, katere del smo. Poleg tega naj bi sledili tudi visokim moralno-etičnim normam ter spoštovanju soljudi, živali in okolja. Sliši se zahtevno, vendar upava, da bo vsakomur na svoj način v letih, ki jih bo preživel na *FF*, uspelo te vzvišene ideje združiti v en sam kvaliteten način bivanja. Družba nujno potrebuje mlade, ki morejo take ideje odgovorno nositi, jih premišljevati in izboljševati. Zato bodite in ostanite aktivni, željni znanja, pozorno opazujte svet okoli sebe in ne zadovoljite se zlahka. Kot je izvrstno, malo v šali, še bolj pa zares, povedal Douglas Adams, smo ljudje nadvse edinstvena bitja, saj smo se sposobni učiti iz naših napak in izkušenj, še bolj izjemni pa smo po tem, da se take vrste učenju radi tudi izognemo. Učenju na svojih napakah se trenutno na vso moč izogibajo na *Ministrstvu za visoko šolstvo*, kjer so se očitno zadovoljili z idejo, da je namen znanosti le v povečevanju dobička. Študentke in študenti humanistike in družboslovja pa vemo, da temu ni tako, zato se moramo takemu razumevanju znanosti vedno in povsod odločno upirati.

Drage kolegice in kolegi, študirajte, razvijajte in premlevajte misli in ideje in z njimi spreminjajte in gradite svoj, boljši svet.

Ana Šturm, predsednica Študentskega sveta *FF*
Maja Peharc, prodekanja študentka

¹ Izvor (Christopher Nolan, *Inception*, 2010)

SLAVNOSTNI GOVOR PROF. LUČKE KAJFEŽ - BOGATAJ OB PODELITVI DIPLOM FF UL, 22. 6. 2010 V CD

2 | Drage diplomantke, diplomanti, spoštovani starši, sorodniki in prijatelji diplomantov, spoštovani pro-rektor Univerze v Ljubljani, spoštovani dekan Filozofske fakultete, gostje z drugih fakultet, profesorice in profesorji ter predstavniki ministrstev, cenjeni zbor! Vesela in ponosna sem, da sem danes z vami ... To je prazničen dan, ki razkrije povezavo z našimi vrednotami, soljudmi, samimi seboj in družbo nasploh. Zato bi vam rada vaša študijska leta ter sedanost in prihodnost sveta strnila v besede, ki bi bile popotnica za uspešno poklicno pot in za srečo v zasebnem življenju. Kako lepo bi bilo, če bi vam lahko zaupala univerzalni recept za uspeh in srečo. Vendar vem, da nas pravih poti naučijo šele življenske izkušnje. Zato naj vam povem, kaj so naučile mene. Čas šolanja ni nikoli samo čas pridobivanja znanja. Vaši profesorji so vam na fakulteti, ki ima za sabo že 90 let uspešne tradicije, poleg znanja, skozi vaše odraščanje na tekom študijskih let, privzgjajali tudi druge lastnosti: poštenost, pogum, samozavest in komunikativnost. Trudili so se, tako kot na vseh fakultetah Univerze v Ljubljani, da bi znali ločiti tudi resnico od polresnic in da bi si pridobili akademski ponos. Naj vas pospremim z željo, da ohranjate in še naprej izgrajujete tudi te lastnosti ... Mladi ste in zazrti bodite v spreminjajoči se svet. Rojeni še v Jugoslaviji, šolani v Sloveniji, svojo poslovno pot začenate v Evropi. Ste gibljiva generacija - v povprečju boste vsaj petkrat zamenjali delovna mesta in mnogi boste končali poslovno pot povsem drugje kot jo morda danes začenate. Danes je za vse nas praznik. A prišli bodo tudi manj veseli dnevi. Iskanje dela z diplomom v žepu ni včasih nič lažje kot za druge mlade ljudi. Nemalo potrpljenja in pa neuresničenih želja je včasih treba, da lahko končno pokažemo, kaj znamo. Tudi ko delo dobimo, ni vedno vse kot sa-

nja mlad diplomant. Nastopi namreč čas kompromisov. Morda se boste vprašali, zakaj sem sploh toliko let posvetil študiju. Takrat se prosim ne primerjajte s finančnimi kaskaderji, ki na moralno sporne načine hitro pridejo do materialnih dobrin. Vstopite v svet z neomajnimi etičnimi načeli, kot jih imajo lahko samo mladi ljudje. A v kakšen svet sploh vstopate? V svet, kjer hitro narašča prebivalstvo, v čas, ki ga označujeta naraščajoča mobilnost, vrednota nenehne gospodarske rasti, geo-politične spremembe, razmah globalizacije, vse večja tekmovalnost za naravne vire, urbanizacija, tehnološke spremembe in še zlasti podnebne spremembe. Vstopate v svet, ki v imenu zapovedi nenehne ekonomske rasti neusmiljeno izkorišča javno dobro - od ekosistemov, naravnih virov, genetskega materiala in drugega javnega dobra. A naš planet, ki je ves naš svet, je fizično omejen. In na planetu, ki ne raste, enostavno nenehna gospodarska rast kot glavni razvojni cilj in edina vrednota, ni možna. Zato vzgajajte srca v smeri, da upočasnimo zunanjo rast in jo postopoma zamenjamo za notranjo rast. V takem svetu vas - mlade razumnike - čaka veliko dela. Prizadevajte si za blaginjo ljudi. Kakovost našega življenja temelji na štirih med seboj tesno povezanih gradnikih: na varnosti, zdravju, materialnih dobrinah in dobrih družbenih odnosih. Vsi ti pa temeljijo na ravnovesju naravnega okolja, s katerim pa ljudje ne ravnamo več trajnostno. Naš življenjski slog se vse bolj oddaljuje od trajnostnih vrednot kot so skromnost, pomoč, potrpljenje in postopnost. Skušajte spremeniti svet, ki danes troši vse več, a ima vse manj, kupuje vse več, a uživa manj. V vedno večjih hišah živijo vse manjše družine. Imamo več ugodnosti, a premalo časa, vse več imamo znanja - a manj modrosti. Svet se da spremeniti, a začetni je treba pri sebi. Zato na račun

kratkoročnih ekonomskih koristi ne spreminjajte akademskih načel. Ohranite ponos, ob zdravi meri samokritičnosti seveda, čeprav bo to lahko pomenilo težave v družbi in službi. Ne molčite, ko je treba spregovoriti – ker če boste brezbrizni do ljudi ali do narave, vam še tako vrhunsko znanje ne bo prineslo notranje celovitosti, niti ne bo bogatilo družbe. Ustvarite si vizijo, glejte dolgoročno in celostno. Glejte z očmi in srcem. Brez dolgoročnih ciljev boste postali podobni politikom po svetu. Ne boste gonilo razvoja, ampak boste vpeti le v medsebojne spore, pozabili boste na medsebojno solidarnost in skupni interes. Ljudje brez vizije imajo razdrobljene interese, nenehen boj med njimi. Pogosto zato prevladajo individualni cilji nad družbenimi, prevlada sebična korist nad skupno. Še najhujše pa je, da zmaga argument moči nad močjo argumenta. Takrat smo vsi osiromašeni in predvsem delamo neučinkovito. Če boste naredili kakšno napako, ne odnehajte. Kdor ni nikoli napravil napake, ni nikoli poizkusil ničesar novega. Brez skrbi - iz slepih ulic

se da vrniti na pravo pot. Treba je le spoznati, da se moraš za skok pognati naprej, za to pa moraš dobiti zalet, torej stopiti nekaj korakov nazaj. Če tega ne storiš, ne moreš naprej. Pogosto ne bo šlo z glavo skozi zid. Navkljub vaši mladosti in zagnanosti. Mnogokrat je treba potrpeti in se prilagoditi, če hočemo preživeti v poslovnem svetu in ga tudi spremeniti na bolje. Darwin je že zdavnaj zapisal: Na tem svetu ne preživijo najmočnejši, niti najpametnejši ali najlepši, ampak tisti, ki se najbolje prilagodijo. Vendar prilagodljivosti ne zamenjajte z preračunljivostjo. Gledanje le na lastno korist nas lahko danes kot družbo tudi uniči. Zato se izogibajte stvarjem kot so politika brez načel, užitki brez vesti, bogastvo brez dela, znanje brez značaja, posli brez morale in znanost brez človečnosti ... Tako kot naj diplomati v svetu častno predstavljajo svoje države, vas prosim, da se tudi vi v prihodnosti pokažete, da ste dostojni listine *Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani*, ki vam jo bodo čez nekaj trenutkov svečano podelili.

KARIERNI DAN ODDDELKA ZA PREVAJALSTVO NA FILOZOFSKI FAKULTETI UNIVERZE V LJUBLJANI

Oddelek za prevajalstvo *Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani* je 28. 5. 2010 organiziral karierni dan s predstavitev bolonjskih magistrskih programov Prevajanje in Tolmačenje. V sklopu karirnega dne je bila pripravljena tudi simulacija konference, ki so jo simultano tolmačili letošnji študentje magistrskega študija Tolmačenja, kandidati za ta študij so si lahko ogledali, kako poteka delo tolmača ter kakšna je raven znanja študentov naših programov ob zaključku magistrskega študija. Hkrati je bila to zadnja priložnost študentov, da v simulaciji realnega delovnega okolja vadijo konsektivno in simultano tolmačenje pred zadnjimi izpiti, ki potekajo v teh dneh

pred mednarodno izpitno komisijo, tudi s predstavniki evropskih institucij in mednarodnega združenja tolmaških šol EMCI. Oddelek je predstavil tudi novo tolmaško sobo z najsodobnejšimi kabinami in opremo za tolmačenje, takšno, s kakršno se bodo študentje srečevali v realnem delovnem okolju, npr. v Evropskem parlamentu ali pri Evropski komisiji. Prednost nove opreme je tudi v tem, da omogoča delo slepim in slabovidnim, s čimer bo oddelek za prevajalstvo po novem omogočil študij tolmačenja tudi slepim in slabovidnim.

Vojko Gorjanc

VSEBINA:

Naslovnica

Ana Šturm in Maja Peharc: Ideja 1

Notranja politika:

Lučka Kajfež-Bogataj: slavnostni govor ob podelitvi diplom FF UL 2

Vojko Gorjanc: Karierni dan Oddelka za prevajalstvo na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani 3

Zunanja politika:

Martina Tekavec Bembič: Pripravljalni obisk na »Mednarodno filozofsko akademijo« (International academy for Philosophy – IAP) ... 4

Maria Magdalena Nowakowska: Stroga preizkušnja v znanju poljskega jezika 4

Znanost in raziskovanje:

Darja Kobal Grum: Socialna inkluzija slepih in slabovidnih otrok v različnih kulturnih okoljih 5

Vladimir Osolnik: Doktorskemu delu in knjigi dr. A. Cindriča na rob ... 6

Ustvarjalni navdih:

Daša Stanič: Hispanatečaja 6

Ksenija Vidmar Horvat: Praznine ... na Oddelku za sociologijo 7

Ustvarjalni odmev:

Maša Gedrih: Shenpen Rinpoče o življenju in smrti 10

Borut Kirar: Filofest 11

Stojan Pelko: Govor na otvoritvi sejma Liber.ac 12

Novice in obvestila:

K. Z.: Filozofska fakulteta podpisala sporazum s Centrom za tajvanske študije Nacionalne univerze Chengchi 13

Marko Weilguny: Z nasmehom na FF 13

Miha Kragelj: Slovanski večer slovanskih narodov 14

PRIPRAVLJALNI OBISK NA 'MEDNARODNO FILOZOFSKO AKADEMIJO' (INTERNATIONAL ACADEMY FOR PHILOSOPHY - IAP)

Po prijavi na decembrski rok javnega razpisa CMEPIUS 2009 nas je februarja 2010 razveselila novica, da je projekt obiska liechtensteinske 'Mednarodne filozofske akademije' odobren. Namen študijskega obiska, ki sem ga izvedla med 9. in 12. majem, je bil pridobiti informacije o IAP in okrepiiti sodelovanje s to institucijo oziroma evidentirati možnosti zanj na znanstvenem področju filozofije,

tako v raziskovalnem smislu kot v smislu študijske mobilnosti za študente in profesorje. Dodatne informacije so objavljene na spletni strani ZIFF:

<http://www.ff.uni-lj.si/fakulteta/Dejavnosti/ZIFF/splet/SP/Liechtenstein/index.htm>

Martina Tekavec Bembič

► Mag. Doris Hager-Hämmerle v knjižnici IAP.

► V prostorih IAP: dr. Cheikh Mb. Gueye z IAP in dr. Diego I. Rosales Meana iz Mehike.

STROGA PREIZKUŠNJA V ZNANJU POLJSKEGA JEZIKA

V aprilu so na FF prvič potekali izpiti za pridobitev certifikata, ki potrjuje znanje poljskega jezika kot tujega jezika. Dogodek je pod pokroviteljstvom Veleposlaništva Republike Poljske ob zavzetosti poljske lektorice, dr. Marie M. Nowakowske, organizirala katedra za poljski jezik in književnost FF UL. Izpite, na katere se je prijavilo 17 kandidatov, je izvedla Državna komisija za potrditev znanja poljskega jezika kot tujega jezika, ki jo je vodila prof. dr. Anna Dąbrowska. Štirinajst oseb je opravljalo izpit na najvišji ravni (C2), tri pa na srednji (B2). Na uvodni slovesnosti sta udeležence nagovorila veleposlanik Republike Poljske Piotr Kaszuba, ki je vse kandidate obdaril s spominki, in prodekan FF, prof. dr. Andrej Černe, navzoči pa so bili predstojnik oddelka za

► Udeleženci izpitov

slavistiko doc. dr. Niko Jež in članice poljske katedre. Prvi izpitni dan je potekal v znamenju preverjanja znanja slovnice, sposobnosti slušnega razumevanja, razumevanja zapisanega besedila in samostojnega oblikovanja besedila. Naslednji dan so potekali ustni izpiti. Rezultatov sicer še ne vemo, vendar smo ponosni, da se kljub razmeroma kratkemu obdobju katedre (5 let), absolventi polonistike - teh je bilo med kandidati največ - niso ustrašili soočenja svojih med študijem pridobljenih jezikovnih veščin z zahtevami Državne komisije, saj ti izpiti ne veljajo za lahke. Kandidati za uspešno opravljen izpit prejmejo certifikat, ki je edini uradni dokument o znanju poljskega jezika kot tujega jezika v državah Evropske unije (in drugod).

Besedilo in foto: Maria Magdalena Nowakowska

► Od leve proti desni: prof. dr. Anna Dąbrowska - predsednica poljske izpitne komisije, Piotr Kaszuba - veleposlanik Republike Poljske v Sloveniji, doc. dr. Nikolaj Jež - predstojnik Katedre za poljski jezik in književnost, Rafał Poborski - sekretar veleposlaništva Republike Poljske v Sloveniji, prof. dr. Andrej Černe - prodekan Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani.

ZNANOST IN RAZISKOVANJE

SOCIALNA INKLUZIJA SLEPIH IN SLABOVIDNIH OTROK V RAZLIČNIH KULTURNIH OKOLJIH

21. in 22. 6. 2010 je na FF UL potekal mednarodni simpozij z naslovom »Socialna inkluzija slepih in slabovidnih otrok v različnih kulturnih okoljih«. Z uvodnim nagovorom je simpozij odprla državna sekretarka na MŠŠ RS, ga. Alenka Kovšca, udeležence pa sta pozdravila tudi dekan FF, red. prof. dr. Valentin Bucik, in predstojnik oddelka za psihologijo, red. prof. dr. Marko Polič. Na srečanju sta ob domačih predavateljih sodelovala tudi prof. dr. Mari Inohira, predsednica japonskega združenja za celovito zgodnjo obravnavo slepih in slabovidnih otrok (Miyagi University of Education) in prof. dr. Tatsumi Mutaguchi (University of Hiroshima), strokovnjak za področje orientacije in mobilnosti slepih. Simpozij je potekal v okviru istoimenskega dvostranskega projekta med Slovenijo in Japonsko, katerega vodja je izr. prof. dr. Darja Kopal Grum z oddelka za psihologijo FF UL. Simpozij so organizirali raziskovalci na oddelku za psihologijo, ki so vključeni v projekt, za tolmačenje pa je odlično poskrbela lekt. mag. Kristina Hmeljak Sangawa z oddelka za azijske in afriške študije. Brezplačnega simpozija se je udeležilo več kot 90 strokovnih delavcev iz vrtcev, osnovnih in srednjih šol, zdravstvenih domov in rehabilitacijskih centrov, inštitutov ter fakultet iz vse Slovenije in Hrvaške, predstavnikov Zavoda RS za šolstvo, Zavoda za slepo in slabovidno mladino, študentov in novinarjev. Simpozij je bil odprt za vse, vabljeni so bili mediji. Udeležencem je bila na voljo brezplačna monografija *Poti do inkluzije* (Pedagoški inštitut, 2009), ki predstavlja uvod v slovensko-japonski projekt.

Darja Kopal Grum
Foto: Masue Yamaki

5

► Od ekskluzije preko inkluzije do okluzije. Potem dežuje.

DOKTORSKEMU DELU IN KNJIGI DR. A. CINDRIČA NA ROB (ŠTUDENTI S KRANJSKE NA DUNAJSKI UNIVERZI 1848-1918)

V osebnem in poklicnem življenju sem pogosto doživljal nekritično sprejemanje tujih poimenovanj, pogledov, ocen slovenske stvarnosti in preteklosti, dogodkov in osebnosti na Slovenskem, površne, neznanstvene stereotipe in predsodke, pogosto ne le iz nevednosti, temveč zlonamernosti ali privzgojene pohlevnosti. Mednje spada tudi ta, da je tuja oblast k nam prinašala kulturo in tuja cerkev ohranila blagoglasno slovensko govornico, medtem ko naj bi bili naši predniki vsi po vrsti nevedni provincialni tlačani. Ta nesmisel je nedvoumno, argumentirano in z znanstvenim aparatom podprto ovrgel dr. Lojze Cindrič z vztrajnim, načrtnim življenjskim raziskovalnim delom, ki je sedaj pred nami. Ne le, da je s svojo razširjeno in do-

polnjeno disertacijo ovrgel konstrukt o nepomembnosti slovenskih prednikov v minulih stoletjih, ovrgel je tudi zablodo, da so bili edini slovenski izobraženci duhovniki, saj ni bilo malo tudi zdravnikov, pravnikov, filozofov, vojakov, tehnikov in umetnikov, od katerih so bili številni na visokih in najvišjih družbenih položajih, tako v znanosti kot v vojski, politiki in na drugih odgovornih funkcijah v takratni državi, ki so jo šteli za svojo. Zato je treba avtorju, spoštovanemu kolegu in dragemu prijatelju Alojzu Cindriču, izreči iskreno zahvalo in priznanje. Želim si, da bi o tej knjigi čim več ljudi spregovorilo v svojih okoljih, s kolegi in v družinah.

Vladimir Osolnik

USTVARJALNI NAVDIH

HISPANATEČAJA

6

V okviru *Tedna španske in hispanoameriške kulture* sta potekala dva natečaja, in sicer fotografski na temo *Ljubljana, zrcala španskega in hispanoameriškega sveta* ter natečaj za prevod pod naslovom *Slovenski hispanopolit*. Pri prvem so sodelujoči iskali podobnosti med

našo prestolnico in špansko-hispanoameriškim svetom, pri drugem pa je s kratkim prevodom poezije ali proze po lastnem izboru lahko sodeloval vsak.

Daša Stanič

CONCURSO DE FOTOGRAFIA »LJUBLJANA: ESPEJOS DEL MUNDO HIAPANO«/ FOTOGRAFSKI NATEČAJ »LJUBLJANA: ZRCALA ŠPANSKEGA IN HISPANOAMERIŠKEGA SVETA«:

▶ ALEKSANDRA BILBIJA, Miklošičeva cesta in Passeig de Gracia (Casa Batlló).

O PRVEM LITERARNEM VEČERU PREVAJALSKEGA NATEČAJA ZAHODNOSLOVANSKIH JEZIKOV ODDELKA ZA SLAVISTIKO FF UL Z NAGRAJENKAMI IN ČASTNIM GOSTOM, PREVAJALCEM DR. PETROM MAINUŠEM

V aprilu smo se na literarnem večeru v DSP ob koncu prevajalskega natečaja srečali ljubitelji češke in slovaške književnosti, študentje in profesorji, med nami pa je sedel tudi konzul Češkega veleposlaništva Petr Šmejkal. Večer se ni vrтел le okoli branja nagrajenih prevodov, težo mu je dal predvsem intervju s češkim prevajalcem iz slovenščine, dr. Petrom Mainušem. Vodili sva ga Diana Pungersič in Eva Rajh. Svoje prevode iz češčine sva brali Eva Grosek (Balabán: Možná že odcházíme) in Eva Rajh (Boučková: Rok kohouta), iz slovaščine pa Nataša Marhat (Ferko: Šťastie za dverami) in Anja Poberžnik (Kapitáňová: Vražda v Slopnej). Vrhunec večera je bil pogovor z dr. Petrom Mainušem iz Brna, kjer je doštudiral slovenski jezik in književnost. Ukvarja se s prevajanjem leposlovja (Skubic, Jančar, Podlogar itd.) ter komercialnih besedil. Poleg tega je sodni tolmač, slovenski jezik pa tudi poučuje. Pravi, da se je s slovenščino srečal po naključju, na začetku je namreč študiral zgodovino in makedonščino. Potem se je odprla možnost za študij slovenščine, ki si ga je vzel kot izziv. Med študijem je prišel v Slovenijo in spoznal tukajšnjo narečno raznolikost. Njegove literarne prevode podpira Trubarjev sklad, ki se mu zahvaljuje za večino novjših prevodov iz slovenščine. Slovenščina se mu zdi eksotičen jezik, literaturo za prevode izbira po knjigarnah in antikvariatih (predvsem prozo), včasih pa dobi tudi kakšno naročilo. Veliko pozornosti je pritegnil njegov prevod A. Skubica, *Fužinski bluz*, ki je zelo zahteven, vendar ga je dr. Mainuš mojstrsko izpeljal. Sprva je razmišljal o uporabi ukrajnščine, vendar je poleg knjižne in pogovorne češčine raje uporabil še hanski dialekt z Moravske ter brnski sleng. V češčini lah-

ko kmalu pričakujemo še prevode S. Makarovič, dr. Mainuš namreč ostaja pri modernih avtorjih. Pravi, da spremlja, kako bralci v knjižnici berejo njegove prevode, tako da občasno pregleduje obrabljeno knjigo v knjižnicah. Glede na to sklepa, da so slovenski avtorji Čehom všeč. Bodoči prevajalci smo bili nad večerom navdušeni - dr. Mainuš nam je dal obilo uporabnih napotkov, ki nam bodo prišli še kako prav. Upamo tudi na nadaljnje sodelovanje z njim, morda že na naslednjem prevajalskem natečaju.

Eva Rajh

Zahvaljujem se g. Vidi Curk z RTV Slo za posnetek intervjuja.

Foto: Katarzyna Bednarska

► »Prevajanju knjig pa ni konca ...«

PRAZNINE ... NA ODDELKU ZA SOCIOLOGIJO

22. aprila 2010 je predstojnica oddelka za sociologijo, izr. prof. dr. Ksenija Vidmar Horvat, v družbi dekana Filozofske fakultete, red. prof. dr. Valentina Bucika, in avtorja Boruta Krajnca, fotografa, fotoreporterja in umetnika, v sobi 443 v 4. nadstropju fakultete, odprla fotografsko razstavo z naslovom *Praznine*, prvo v nizu projekta *Tekoča razstava*, s katerim se na oddelku začneja obeležitev 50-letnice njegovega obstoja. Z njegovim naslovom, *Tekoča razstava*, želimo obiskovalce opozoriti, da se razstava pretaka med dvema prostoroma (sobi 442 in 443), kakor zapiše avtorica spremnega komentarja, »aludiramo z naslovom tudi na temeljni pojem sodobnega sociološkega razpravljanja, metaforo utekočinjenosti: moderne, identitete in stvarnosti«. Razstavo so na pot pospremili tudi komentariji kolegov, red. prof. ddr. Rudija Rizmana in red. prof. dr. Rastka Močnika, ter predstavitev avtorja razstave. Vljudno vabljeni na ogled razstave *Praznine* na oddelku za sociologijo!

»Fotografov aparat v lečo lovi zgodovinske trenutke reklamnih pano-

► Kdo bo pa mene slikal?

jev, preden njihovo praznino v času in prostoru napolnijo oglasne vsebine. S posegom v tok časa, preden se tega polasti kultura poznega kapitalizma, zgodovino ne le zamrzne; razkrije, razgali in avtentificirajo jo v trenutku pred njenim koncem, porazom, izbrisom ... Praznine so

sociološki dokument o kapitalizmu in njegovem koloniziranju časa, krajine, zavesti in javnega prostora. So tudi spominski dokument nezasedenega prostora pod oglaševalsko materijo. Ta prostor še zdaleč ni prazen, še manj odsoten. Nasprotno, vsaka od fotografij, ki ji uspe ujeti in posneti praznino panoja, je gesta razkrivanja, emancipiranja in upora proti izbrisu: je enkratna in neponovljiva, avratičen poseg v totalnost vizualnega polja kapitala ...

Fotografije Boruta Krajncja pritrjujejo Foucaultu, da avtor je – na način diskurza, ki načine gledanja na družbeno stvarnost poveže z biografsko, politično in estetsko govorico samo ene osebe.

Praznine so enkratne – fotografije z avro in avtorjem, ki avratično emancipira v politično.«

Ksenija Vidmar Horvat

Foto: Damijan Mandelc

► Zebe ...

LITERARNI NATEČAJ RDEČA NIT

Letos smo se ŠSFF odzvali na pobudo študentov in s podporo ŠSUL in v sodelovanju z Liber.ac-om uresničili zamisel o literarnem natečaju za vse študente FF. Glavne točke projekta so bile promocija natečaja, izbor najboljših prispevkov in njihova predstavitev. V Kolovrateatru sta se odvila dva spremljevalna literarna večera, prvi z uveljavljenimi in s še uveljavljajočimi se mladimi pesniki, drugi pa, po končanem izboru, s predstavivijo najboljših prispevkov. Žirijo so sestavljali študentje in profesorji z oddelkov za slovenistiko in za primerjalno književnost: med 200 prispelimi pesmimi so izbirali izr. prof. dr. Irena Novak Popov, red. prof. dr. Boris A. Novak in študentka Petra Jordan, med 32 kratkimi zgodbami pa red. prof. dr. Marko Juvan, izr. prof. dr. Tone Smolej in študentka Petra Blaj Hribar. Komisiji sta v vsaki kategoriji izbrali po tri najboljše prispevke, hkrati pa še 18 pesmi in tri kratke zgodbe, ki bodo prav tako objavljene v oktobrskem zborniku. Prvo mesto si je med pesniki prislužil Klemen Godec, drugo Katja Perat, tretje pa Ana Svetel. V kategoriji kratke proze je zmagala Neža Pavlovčič pred Tanjo Uršič, tretji je bil Žiga Rus. Odziv na natečaj je bil že v uvodnem letu zelo velik, komisiji pa zadovoljni z njegovo kakovostjo. V prihodnjih letih želimo natečaj razširiti na več načinov. K sodelovanju bomo povabili tudi druge fakultete Univerze v Ljubljani, v upanju, da bo Rdeča nit postala natečaj vseh ljubljanskih in nekega dne, morda, vseh slovenskih študentov. Razširiti nameravamo število literarnih zvrsti in jezikov, v katerih bo mogoče sodelovati. Bodoče literate vabimo k prijavi na naslednji natečaj, vse, ki si želite brati kakovostno sodobno poezijo in kratko prozo, pa vabimo k branju zbornika. Za pokušino se lahko lotite branja že kar tukaj in zdaj.

Urška Honzak in Miha Kragelj

ODPUŠČEN.

»Na žalost te moramo obvestiti, da spokaj, ker si tehnološki presežek in te nihče na tem svetu ne potrebuje več. Zlezi v prvi jarek in crkni. Prosim.«

Včasih bi jim najraje to povedal. Bilo bi grdo, ampak hej, bilo bi fer. Ker je resnica.

Jaz sem morski pes. Včasih skoraj čutim ostrino svojih zob in pomanjkanje usmiljenja. Taka je pač služba in moja služba je moje preživetje. Gledam na dobro podjetja, odpustim delavce, da se zveča profit. Nič ni osebno. Vse je biznis. Ko pridem v firmo, šefi ponavadi že vedo, koliko ljudi bo treba odpustiti, in dostikrat vedo, koga. Potrebujete me, da pregledam številke in potrdim odločitev. Da jim podarim svoj samozavestni nasmeš in pomirim zemetke njihove slabe vesti. To je vse. Aja, potrebujete me še za to, da dejansko odpustim ljudi. Ker nihče od njih ne bi rad stal pred nekom in mu razlagal, zakaj je ta nekdo nenadoma brez vrednosti za podjetje. Zato me pokličejo, za čisti rez. Mene nihče od njih ne moleduje za službo. Nihče ne zahteva od mene pojasnila, kako naj sedaj nahrani svojo družino. V očeh mi berejo, da so odpisani. In da me boli kurac za njihovo famulijo. Kdo jih je pa prosil, da imajo otroke. »Na žalost te moram obvestiti, da spizdi, ker te nihče na tem jebenem svetu ne potrebuje več. Zlezi v prvi jarek in crkni. Prosim.«

Včasih bi jim najraje to povedal. Bilo bi grdo, ampak hej, bilo bi fer. Ker je resnica.

In ne smem tega reči zato, da me ti bedniki ne bi tožili. Točno vem, kako me gledajo – mlad japi, celo življenje je še pred njim, kaj on ve? Privilegiran pizdek.

Pridem v firmo, pogledam ljudi in vidim presežke. Masa delavk za tekočim trakom, razdrapani obrazi in primitivne šale, njihov prostaški smeh in slabo narejene trajne, na bruhanje mi gre. Potem so tu še starikavi delavci z izleti na WC, sumim, da hodijo posebno počasi, da se izognejo vsaj nekaj minutam dela. Pa njihove jebene cikpavze ...

»Gospod Novak.«

»Da, Klara?«

»Gospod, tiista delavka je prispela.«

»Hvala Klara. Pošlji jo k meni, prosim.«

Klara, blond boginja vseh tajnic, se je nerodno odmajala na ultravisio-

kih petah. Po njihovi višini sodeč, jo je strah za službo. Saj je res ušiva tipkarica.

Potem je nežno potrkalo in vstopila je. Gledala sva se preko sobe. Slabo narejena trajna, njeni lasje so bili scufani na koncih. Obraz je bil že gubast. Oblečena je bila v odurno zeleno jopico iz poliestra in klobasaste kavbojke. Na nogah ceneni rjavi čevlji. Vprašujoče me je gledala. Pomignil sem in pristopila je. Pomignil sem še enkrat in se je usedla. Sklenila je roke, ki so bile pravzaprav zgubani, artritični kremplji. Zajel sem sapo, pa me je prehitela.

»Ali me boš odpustil?«

»Eee ... Torej, pravzaprav bi vam hotel sporočiti ...«

»Sinko, torej?«

»Sporočam vam, da je na žalost prišlo do prestrukturiranja v firmi.«

»Torej me odpuščaš.«

Gledala sva se čez mizo, jaz in ona. Obmolknila sva. Po licu ji je spolzela debela solza. Nenadoma se mi je vrnil dar govora in blebetal sem kot navit.

»Na žalost ... prestrukturiranje ... napredek podjetja ... nadaljnji razvoj ... delavci nad določeno starostno mejo ...«

Kaj mi je?! Kot bi se mi jezik spremenil v šmirglpapir. Njena tišina me je pekla. Vse je bilo že povedano, pa vendar sem jo hotel potolažiti, ji dati vedeti, da to nisem jaz, da je firma pač ne potrebuje več. Glas se

mi je tresel.

»Mami, dobila boš odpravnino, pa še jaz bom poskrbel zate. Me slišiš?«

Njena tišina je postala neznosna. Drobila me je. Potem je le spregovorila.

»Ali boš odpustil tudi Milico?«

»Ja. Mami, jaz ne ...«

»Veš, kako je pri Milici doma. Saj mene ni škoda, ampak sinko, naredi kaj za Milico.«

»Ne morem. Mami, res ne morem.«

Kaj me tako gleda? Kaj hočem, če je bila njena najboljša prijateljica dovolj zabita, da se je poročila z alkoholikom? In da je preglupa, da bi prilezla do konca osnovne šole? Kaj naj? Naj dam kurčevi Milici svojo službo? Nemočni bes me je davil, ona pa me je še kar gledala z upajočimi očmi. Dovolj.

»To bo vse. Tajnica vam bo dala vašo delavsko knjižico. Lep dan vam želim.«

Zdrznila se je, kot bi jo klofnil. Pogledala me je, resnično pogledala. Kot da me prvič v življenju zares vidi. Zgarane roke so ji trzile v naročju. Srh me je spreletel. In počutil sem se, kot da sem bil ravnokar odpuščen.

Neža Pavlovčič

► Risba: S. Martin, besedilo: M. Pintarič

SHENPEN RINPOČE O ŽIVLJENJU IN SMRTI

Ko so 25. maja 2010 iz velike predavalnice izstopali ljudje z vedrimi obrazi, bi redko kdo pomislil, da so pravkar poslušali predavanje o smrti in umiranju. Pobudniki predavanja Shenpena Rinpočeya so bili študentje filozofije, tudi temo so izbrali sami. Oddelek za filozofijo in g. dekan sta se na njihovo pobudo pozitivno odzvala in jim dala vso potrebno podporo. Shenpen Rinpoče je predstojnik Budistične kongregacije Dharmaling, toda njegovo predavanje je bilo povsem sekularno. Rinpoče namreč že več kot dve desetletji spremlja umirajoče in njihove svojce, tako odrasle kot otroke, ob tem pa se naslanja na medicinsko in budistično filozofsko izobrazbo. Rinpoče pogosto predava na univerzah in drugih inštitucijah. Vprašanje smrti nas pripelje bližje življenju, je Rinpoče že na začetku napovedal smer predavanja. »V trenutku smrti se običajno vprašamo, kaj smo v življenju dosegli. Soočanje s smrtjo, svojo ali tujo, nas spodbuja, da na novo premislimo, kako ravnamo z življenjem.« Izpostavil je potrebo po odprtosti do različnih življenjskih nazorov: »Obstajajo različni načini razmišljanja o smrti, kot obstajajo različni načini razmišljanja o življenju. Spremljevalec umirajočega bi moral poznati toliko verovanjskih sistemov, kot je mogoče, ne glede na svoje osebno versko prepričanje, saj s tem lahko olajša psihološko bolečino umirajočega. Pomaga mu, da se poveže s sedanjim trenutkom in da sprejme vase več miru.« V času umiranja so strahovi pogosti, tudi če jih prej ni bilo, zato Rinpoče meni: »Umirajoči najbolj potrebuje mir. Omogočiti bi mu morali občutek varnosti in uteha.« Mir, ki ga je predavatelj izžareval, je njegove besede empirično podkrepil. Navedel je tudi, da v zahodni družbi šele 20-30 let resno razmišljamo o bolečini, kar je simptomatično za naš odnos do umiranja. Ob hudi bolečini je težko spokojno umreti. Smrt je najbolj gotovo dejstvo našega življenja, toda dostikrat se vedemo, kot da se dogaja le drugim.

10

Ko nastopi smrt, nanjo nismo pripravljeni in ne vemo, kako se odzvati nanjo. S tem umirajočim ne moremo biti v oporo. O smrti bi morali začeti razmišljati čim prej, je prepričan Rinpoče. Pravi, da je večkrat doživel, da je bil umirajoči opora družini, namesto obratno. »Videl sem umirajočega otroka, ki je prijel mamino roko in ji govoril: 'Ne skrbi, vse bo v redu.'« Smrt vse bolj zakrivamo, kar vodi v zmedenost ob soočanju s smrtjo. To je v precejšnji meri kulturno pogojeno, opaža Rinpoče: »Na zahodu smrt odrivamo. Dlje kot gremo proti vzhodu, bolj je izpostavljena.« To je ilustriral s pripovedmi o sežigu trupla v Indiji in o tibetanskih zračnih pokopih ter jih začinil z značilnim toplim humorjem, ki je predvsem mlajše občinstvo pripravil do smeha. Sledila je živahna enournna diskusija, med drugim o tem, kako ravnati s psihološko bolečino po smrti ljubljene osebe, kako umirajoči vedo, da umirajo, zakaj se zdravniki ne učijo o smrti, zakaj je v zahodni družbi tako malo raziskav o smrti in umiranju, o osredotočanju na zgolj otipljivo, o azijskih podrobnih opisih procesov smrti ter praks, ki so v pomoč umirajočemu in o tem, kako spremeniti smrt v dragocen trenutek, v katerem se človek sooči z najsubtilnejšo naravo svojega uma. Rinpoče je mimogrede omenil, da ga otroci v nižjih razredih osnovne šole po predavanju običajno zasujejo s ploho vprašanj, ob koncu osnovne šole postanejo vprašanja redkejša, v srednji šoli redka, na fakultetah pa so mladi že »možgansko mrtvi«, se je pošalil in študente spodbudil k samostojnemu razmišljanju. Dotlejo so prevladovali starejši glasovi, po tistem pa je sledilo več kritičnih vprašanj s strani študentov. Odprle so se teme evtanazije, nenadne smrti, smrti v komi, ravnanju z jezo, razlike v umiranju med vernimi in nevernimi ljudmi idr. Rinpoče opaža, da je najbolj odločujoč dejavnik človekov način življenja, ne pa formalna veroizpoved: »Najbolj mirno sem videl umreti ljudi, ki so bili najbolj predani drugim, ki so bili najmanj sebični.« Veroizpoved pa je lahko v pomoč, je še dodal. Ob tem je navedel analogijo sanj: če ves dan živimo na ljubeč, pozoren, veder način, bo več verjetnosti, da bomo sanjali kaj lepega, če pa bomo ves dan preživeli v sebični naravnosti, godrnjavi in jezljivosti, bo več verjetnosti, da se bo to odražalo tudi v sanjah. Pomembno je torej, na kakšen način živimo, saj lahko to vpliva na razplet našega življenja. Odprli sta se tudi temi narave uma, kar je sicer ena osrednjih budističnih tem, ter vzporednice med kvantno fiziko in delovanjem uma. Če povzamemo: obiskovalci so sodelovali v sproščeni razpravi, ki je dala misliti, obenem pa je bila usmerjena v vsakdanjo prakso. Po obrazih, ki so odhajali iz predavalnice, bi lahko človek sklepal, da je prispevala k miru in zadovoljstvu udeležencev.

Maša Gedrih

► Shenpen Rinpoče

FILOFEST

Od 1. 9. do 15. 10. se je spet mogoče prijaviti na Mednarodni festival študentske filmske in video produkcije oz. na *FILOFEST 2010*. Po zelo uspešnih letih 2006-7 se *FILOFEST* po krajšem predahu vrača med 6. in 10. 12., ko bo fakultetne »kinopredavalnice« zasedlo občinstvo, željno filmov vseh mogočih in nemogočih zvrsti, kratko-, srednjemetražnih, celovečernih, dokumentarnih, igranih, animiranih, eksperimentalnih izpod režiserskih taktirk nadarjenih ustvarjalcev z vsega sveta. Program bo razdeljen na tekmovalni (neodvisni študentski filmi režiserjev brez akademske filmske izobrazbe in posneti v lastni produkciji) in netekmovalni del (filmi študentov filmskih šol, nastali v njihovi produkciji ali koprodukciji). Od nagrad, ki jih bo strokovna žirija podelila najboljšim ustvarjalcem, je najzanimivejša seveda glavna, za najboljši film, ki je tudi denarna in se letos imenuje *Filofest Filip*. V spremljevalnem programu bodo na voljo predavanja strokovnjakov s področja filmske umetnosti, tematske okrogle mize, delavnice pisanja scenarijev in režije, ter številne druge projekcije v sodelovanju z različnimi inštitucijami, ki se ukvarjajo z vizualno umetnostjo, družabni dogodki, in koncert film-

ske glasbe v izvedbi enega najboljših slovenskih orkestrrov, *Pihalnega orkestra KRKA*. Program *Filofesta* lahko sooblikujete vsi, ki vas zanima filmska umetnost, saj bomo v oktobru namreč iskali »promovoljce« in filmske ter video ustvarjalce. Več o festivalu in pravilih sodelovanja si lahko preberete na uradni spletni strani festivala, www.filofest.com.

Borut Kirar
vodja *FILOFESTA*

BESEDNE POSTAJE V KNJIGARNI FF

Gost aprilske *Besedne postaje* je bil dramatik in režiser Dušan Jovanović. Z dr. Matejo Pezdirc Bartol in dr. Tomažem Toporiščem se je pogovarjal o svoji drami *Razodetja* (Študentska založba, 2009). Zadnja v nizu spomladanskih *Besednih postaj* je bila namenjena monumentalnemu enciklopedičnemu delu Plinija Starejšega *Naravoslovje*. Pred kratkim je namreč pri založbi Modrijan izšlo nekaj izbranih poglavij v prevodu dr. Mateja Hriberška, v spremnih študijah pa je o vplivu Plinija Starejšega na ikonografijo živali pisal tudi dr. Tine Germ. Dr. M. Hriberšek, dr. T. Germ in dr. M. Vesel so bili naši majski gostje.

Maja Avsenik

Besedne postaje sofinancira Javna agencija za knjigo RS.

► Pomenek

LIBER.AC NA ROB

Ob 1. akademskem sejmu knjige, *Liber.ac*, se je najprej treba, žal, začuditi, kako da je do tako pomembne prireditve prišlo tako pozno, in se nato razveseliti, da so obletnice, tokrat 90. obletnica *FF*, vsaj kdaj pa kdaj ne samo trenutki svečanosti in samohval, ampak tudi konkretna, plodna in nujna dejanja. Ni se še zgodilo, da bi se na enem mestu združila akademska ali znanstvena produkcija v multidisciplinarnem smislu, ki bi na ogled postavila knjižno/izdajateljsko bero mnogih fakultet in omogočila nemajhni strokovni in drugi zainteresirani javnosti vpogled in pregled nad dejavnostjo posameznih fakultet in drugih znanstvenih založnikov. Nadvse hva-

► »Books, books, books«

Foto: Gregor Pohleven/Demokracija

levredno in dobro organizirano znanstveno sejmišče mora vsekakor postati stalnica v znanstvenem in kulturnem življenju fakultete, univerze in prestolnice, ne glede na minljivo slavo »svetovne prestolnice knjige«. Posebej zato, ker se tovrstna knjižna produkcija ne zna in ne more promovirati in ne komercializirati po siceršnjih, bolj ali manj nasilnih knjigotrških poteh, hkrati pa je povsem neresnično in zavajajoče mnenje, da je zanimiva samo za cehovske oziroma

profesionalne združbe znotraj fakultet. Našel se je torej dober način, da stopi izza zidov akademske vednosti, mednje pa vnese več akademske samozavesti. Ta je odvisna od kvalitete znanstvenega dela, pa tudi od njegove prisotnosti v družbeni skupnosti.

Neda Pagon
založba Studia humanitatis

GOVOR DR. STOJANA PELKA NA OTVORITVI SEJMA LIBER.AC

Spoštovani župan, rektor in dekan,
dragi kolegi profesorji in študentje,

v čast mi je, da lahko tu, na dvorišču našega faksa, spregovorim nekaj besed v imenu našega ministrstva – in da to storim v našem mestu, svetovni prestolnici knjige. Sami »naši« torej – a kje drugje se naj človek zares počuti med svojimi, pri sebi, doma, če ne ravno med knjigami? V dnevni sobi, z nočne omarice ob postelji, na zadnjem sedežu avta, v kabinetu – povsod se jih lahko lotimo! Zato je ena najbolj zgovornih lekcij letošnje prestolnice knjige prav to vztrajno najdevanje vrzeli, kam vse se še lahko knjiga in kar je z njo zvezanega umesti in koliko užitka nam lahko ponudi.

12 | Tudi akademska knjiga se je znala vrniti v antični gaj, se vrniti v park, da se lahko skoraj sprehodimo skozi njo, hodimo z njo, se zlekemo ob njej. A da ne bom poetičen ali celo patetičen, hočem biti političen: brati ni dovolj! Treba je pisati in prevajati. Če je kje nemogoče potegniti mejo med pomenom izvirne in prevodne literature, tedaj je to morda najbolj ravno pri študijski, teoretski literaturi. Zakaj? Ker, ko pišeš, spoznaš samega sebe in drugega v sebi; a ko prevajaš, spoznaš drugega in sebe skozi njega. Če ne bi prevajal Chiona, ne bi prišel v Pariz; če ne bi prevajal Deleuza, ga ne bi v Parizu slišal, kako težko diha; če ne bi prevajal Negrija, se morda ne bi vrnil. Še korak dlje upam stopiti in reči: če Uroš Grilc ne bi bral in prevajal Derridaja, ne bi tako briljantno spisal kandidate Ljubljane za svetovno prestolnico knjige in na koncu z županom naredil iz nje mesta-zatočišča. To je šarm in veličanstvo knjig: da ne zaplodijo le vezi in mreže, ampak fizične hiše in niše, metafizična zaklonišča duha in zatočišča upora, da odprejo prostore svobode – in da zaplodijo nove knjige

Na ministrstvu za kulturo smo ponosni, da lahko sodelujemo s kolegi z visokega šolstva pri Javni agenciji za knjigo in z Univerzo pri novih programih; ponosni, da smo z mestno občino Ljubljana zagnali nov štirinajstdnevnik in skupaj z milijonom evrov podprli Svetovno prestolnico knjige – in ponosni, da smo kolege iz drugih resorjev vlade prepričali, da se v letu, ko je Ljubljana svetovna prestolnica knjige, na svetovni razstavi v Šanghaju Slovenija predstavlja s konceptom Odprte knjige, od koder vsak obiskovalec namesto s spominkom odide z malo rdečo knjižico: tole rdečo knjižico, katere naslov je *Živeti v času konca časa* in katere avtor je naš kolega in prijatelj dr. Slavoj Žižek. In to v treh jezikih: slovenskem, angleškem in kitajskem. Zdaj že veste, zakaj: ker je treba znati pisati, prevajati in brati.

In vztrajati. Hvala vam za pozornost in na svidenje.

► Oh, g. Pelko! Taksnih govorov pa ne delajo več! Le kaj počnete tam, kjer ste?

GLASOFFIL | glasilo Filozofske fakultete | 2010 |

Glavni urednik: izr. prof. dr. Miha Pintarič. Odgovorni urednik: red. prof. dr. Valentin Bucik, dekan. Uredniški odbor: izr. prof. dr. Vojko Gorjanc, izr. prof. dr. Miha Pintarič, izr. prof. dr. Alojzija Zupan Sosič. Foto: Matjaž Rebolj (razen izjem). Podpisi pod fotografijami: Miha Pintarič (razen izjem).

Založila: Znanstvena založba Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani.

Oblikovanje: Jurka Mihelin. Tisk: Birografika BORI, d. o. o.

Spletna stran FF: <http://www.ff.uni-lj.si/>. Spletna stran Glasoffila: http://www.ff.uni-lj.si/fakulteta/aktualno/biten/glasofil_internet.pdf.

Naklada: 2500 izvodov. Publikacija je brezplačna.

FILOZOFSKA FAKULTETA UNIVERZE V LJUBLJANI IN INDIJSKI SVET ZA KULTURNO SODELOVANJE (INDIAN COUNCIL FOR CULTURAL RELATIONS) STA PODPISALA SPORAZUM O NADALJEVANJU SODELOVANJA

Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani in Indijski svet za kulturno sodelovanje (Indian Council for Cultural Relations) sta podpisala sporazum o nadaljevanju sodelovanja

FF UL je z Indijskim svetom za kulturno sodelovanje že lani podpisala sporazum o financiranju indijskega lektorja za jezik hindi na FF. Danes sta dekan fakultete, red. prof. dr. Valentin Bucik, in njegova ekscelenca, veleposlanik Republike Indije v Sloveniji, Jayakar Jerome, v prostorih Veleposlaništva Republike Indije v Ljubljani podpisala sporazum, ki določa nadaljevanje sodelovanja. Tako bo lektor za jezik hindi kot gostujoči profesor s FF UL sodeloval tudi v naslednjem študijskem letu.

K. Z. ► Srečanje I

FILOZOFSKA FAKULTETA PODPISALA SPORAZUM S CENTROM ZA TAJVANSKE ŠTUDIJE NACIONALNE UNIVERZE CHENGCHI

Z namenom okrepitve sodelovanja in pospešitve medsebojnih akademskih izmenjav sta dekan Filozofske fakultete in direktor Centra za tajvanske študije Nacionalne Univerze Chengchi 26. julija 2010 podpisala sporazum o akademskem sodelovanju. Podoben sporazum je oddelek za azijske in afriške študije pred leti sklenil še z dvema tajvanskima univerzama, snujejo pa se že novi dogovori kot tudi ideje o dodatnih možnostih sodelovanja, ki bi se lahko realizirale že v tem semestru. Za študente sinologije predstavljajo organizirane izmenjave in predvsem štipendije ter brezplačni tečajji kitajskega jezika, ki jih takšni sporazumi omogočajo, poglobljeno učenje jezika ter možnost hitrejšega napredovanja. Oddelek za azijske in afriške študije si v sodelovanju z lani odprtim Tajvanskim raziskovalnim centrom prizadeva navezati čim več akademskih stikov s tajvanskimi univerzami, saj bi intenzivnejše izmenjave študentov, fakultetnega osebja, raziskovalcev, informacij ter

izobraževalnega in raziskovalnega dela znatno doprinesli h kvaliteti študijskega razvoja oddelka, fakultete in univerze same.

Saša Istenič

► Srečanje II

Z NASMEHOM NA FF

Aprila letos sta ŠS in ŠO FF organizirala Študentske dneve, katerih rdeča nit sta bila optimizem in dobra volja. Trije dnevi, kolikor so trajali, so bili namenjeni smehu in dobroti ter odganjanju stresa, ves ta čas pa je imela študentska pisarna v prizidku odprta vrata za vse študente, nanjo pa smo opozarjali tudi z dogajanjem v fakultetni avli, kjer smo poleg stojnic za študentska društva s Filozofske fakultete pripravili tudi nekaj okroglih miz, prvi večer pa tudi

► Stand up.

nastop »stand-up« humoristov, na katerem smo priložnost ponudili še neveljavljenim. Za motivacijo pa smo v vlogi povezovalca zraven povabili legendo slovenskega »stand-up« humorja, Perico Jerkovića. Študentske dneve je sklenila prireditev v Celici, kjer smo izžrebali tudi dobitnike nagradne igre. Če ste se med Študentskimi dnevi nasmejali in razvedrili, so dosegli namen. Če se nanje ob pogledu na kako majico, značko ali žogico z logotipom spomnite še danes, toliko bolje. Saj veste: FF – friends forever.

Marko Weilguny
Foto: Jani Kukec

► K. u. K. Barve za dobre stare čase

ŠTUDENTJE FF ZMAGUJEJO TUDI IZVEN FAKULTETE

Na Evropskem študentskem debatnem prvenstvu sta Maja Cimerman (FDV) in Filip Dobranič (FF) zmagala v finalu ESL (Angleščina kot drugi jezik) in postala evropska prvaka za 2010. Na prvenstvu je sodelovalo 200 evropskih univerzitetnih ekip. Debatirali so v Britanskem parlamentarnem stilu, v angleščini. Slovenija je poleg 4 ekipnih nazivov EFL/ESL svetovnih prvakov na srednješolskem nivoju dobila še ESL evropske prvake na študentskem nivoju, kar ponovno dokazuje, da sodi slovenska debata med najboljše na svetu. Urša

Kragelj, študentka prevajalstva na FF, pa je na evropskem prvenstvu v kajaku osvojila bronasto kolajno. V finale se je sicer uvrstila kot zadnja, a se v odločilni vožnji zelo dobro spopadla z vsemi pastmi proge. Tako je k naslovoma svetovne mladinske prvakinja, evropske podprvakinja med mlajšimi članicami, kjer ima bron in moštveno zlato do 23 let, dodala še tretje mesto na evropskem prvenstvu.

K. Z.

14

SLOVANSKI VEČER SLOVANSKIH NARODOV

V sredo, 21. aprila 2010, smo na oddelku za slavistiko priredili tradicionalni *Slovanski večer*, ki se je tokrat na povabilo *Slovanske knjižnice* odvijal v njeni veliki dvorani za Bežigradom. Rdeča nit prireditve s podnaslovom *Miti in legende slovanskih narodov* so bile zgodbe o začetnikih slovanskih rodov (Leh, Čeh in Rus), o narodnih junakih (očetje naroda, ljudski razbojnik), ki so se zapisali v zgodovino in ponarodeli. Predstavila so se pravljica in bajeslovna bitja, ki so nekoč, ponekod pa vse do danes burila ljudsko domišljijo. Vsaka študijska smer je s kratkimi uprizoritvami, dramatizacijami in recitalnimi vložki pričarala bogato zakladnico slovanskega ljudskega izročila, študentje pa so imeli priložnost pokazati svoje igralske talente. Pestro slovansko pravljico prizorišče so dopolnili in popestrili tudi kolegi z oddelka za slavistiko z modernizirano apokrifno različico legende o Erazmu Predjamskem. Polno dvorano so uvodoma pozdravili doc. dr. Niko Jež, predstojnik oddelka za slavistiko, mag. Teja Zorko, vodja *Slovanske knjižnice*, in predstavniki češkega, poljskega in slovaškega veleposlaništva. Večer, ki ga je letos organizacijsko pripravila lektorica Bojana Maltarič ob sodelovanju vseh lektorice in lektorjev, je minil v

sproščenem vzdušju, polnem humorja in z energije, iztekla pa v dobri veri, da se ob letu osorej ponovno srečamo.

Miha Kragelj

► Hej, Slovani!

DOC. DR. PRIMOŽ VITEZ DOBITNIK SOVRETOVE NAGRADE

Doc. dr. Primož Vitez s katedre za francoski jezik FF je letošnji dobitnik Sovretove nagrade. Prejel jo je za prevod Voltairjevih *Filozofskih zgodb*. Doc. dr. Vitez je leta 2008 prejel tudi Borštnikovo nagrado Dominika Smoleta za prevod in dramaturgijo Ionescove predstave *Nosorogi*.

K. Z. ▶ Primož

IZR. PROF. DR. MOJCA SCHLAMBERGER BREZAR PREJELA FRANCOŠKO ODLIKOVANJE

Izr. prof. dr. Mojca Schlamberger Brezar z Oddelka za prevajalstvo FF je 10. junija 2010 iz rok francoske veleposlanice v Sloveniji, Nicole Michelangeli, prejela odlikovanje Akademskih palm. Imenovanje za vitezinjo reda akademskih palm je prejela v znak zahvale za doprinos k promociji francoskega jezika in kulture.

K. Z. ▶ Mojca

VABLJENI K VPISU NA JEZIKOVNE TEČAJE NA FF V ŠTUDIJSKEM LETU 2010/11

Ob 10-letnici delovanja Službe za tržne programe vam ponujamo še posebej bogat izbor jezikovnih tečajev:

- ✓ ITALIJANŠČINA (začetni, nadaljevalni in izpopolnjevalni tečaj)
- ✓ FRANCOŠČINA (začetni, nadaljevalni in izpopolnjevalni tečaj)
- ✓ ŠPANŠČINA (začetni, nadaljevalni in izpopolnjevalni tečaj)
- ✓ SODOBNA GRŠČINA (začetni in nadaljevalni tečaj)
- ✓ PORTUGALŠČINA (začetni in nadaljevalni tečaj)
- ✓ FINŠČINA (začetni in nadaljevalni tečaj)
 - ✓ JAPONŠČINA (začetni tečaj)
 - ✓ RUŠČINA (začetni tečaj)
 - ✓ KITAJŠČINA (začetni tečaj)
 - ✓ MAKEDONŠČINA (začetni tečaj)
- ✓ SLOVENSKI ZNAKOVNI JEZIK (začetni tečaj)
- ✓ DELAVNICA RETORIKE V ANGLEŠKEM JEZIKU
- ✓ OSVEŽITVENI / KONVERZACIJSKI TEČAJ NEMŠČINE

Tečajji obsegajo 60 ur in se pričnejo oktobra 2010. Vodijo jih lektorji s FF ali zunanji sodelavci. Cena tečaja znaša 290 € (z DDV) za zunanje udeležence in 198 € (z DDV) za redne dodiplomske študente UL in FF. Če med naštetimi ni jezika, ki bi se ga učili, oziroma tečaj ne ustreza stopnji vašega znanja, vas vabimo, da si na naslovu <http://www.ff.uni-lj.si/fakulteta/Dejavnosti/SluzbaZaTrznePrograme/Tecaji.html> ogledate ponudbo jezikov, ki se jih lahko učite v okviru lektoratov (npr. češčina, romunščina, korejščina, slovaščina, arabščina, madžarščina, poljščina, švedščina, nizozemščina, bolgarščina). Lektoratu se lahko priključite, če je v skupini še prostor. Cena za priključitev k 60-urnemu lektoratu znaša 150 € (z DDV) za zunanje udeležence in redne dodiplomske študente UL, za študente FF na univerzitetnih programih ter za študente 1. in 2. stopnje na bolonjskih programih je udeležba na lektoratih brezplačna. Za več informacij o jezikovnih tečajih se obrnite na Službo za tržne programe, Nives Kolarič (5. nadstropje, soba 518), tel. 01/241 10 09, nives.kolaric@ff.uni-lj.si, ali si oglejte spletno stran Filozofske fakultete.

Služba za tržne programe FF

10-21-11

21. ljubljanski mednarodni filmski festival

Donator
TOBAČNA LJUBLJANA

Medijski pokrovitelj **DELO**

Glavni pokrovitelj

cankarjev dom

Ljubljana, Slovenija 2010; www.cd-cc.si www.liffe.si

Oblikovanje: Maja Gspan, Cankarjev dom

 cankarjev dom
Ljubljana, Slovenija 2010; www.cd-cc.si

Gospodarska zbornica Slovenije
Združenje knjižnih založnikov

SVETOVNA PRESTOLNICA KNJIGE
WORLD BOOK CAPITAL
LJUBLJANA 2010

slovenski knjižni sejem
www.knjiznisejem.si

1.–5. decembra '10